

La immensa joia de la so

Joan Boronat / Miquel Àngel Codina

«Vull que canviïn el meu interior»

La vida és el do més gran i se'ns ha donat gratuïtament. Cal aprendre, obrir la ment, rebre tot allò que et farà créixer com a persona. Una vegada adquirit aquest coneixement, cal aplicar-lo, però no d'una manera mediocre o parcial, sinó amb esforç i voluntat, de la manera més perfecta possible.

No et diguis a tu mateixa: «Construiré el mur més gran i impressionant del món.» Digues el següent: «Col·locaré aquest maó de la forma més perfecta que es pugui col·locar.» I fes això cada dia. Així es com es construeix un mur. I jo vull construir-lo.

En el procés de construcció, em trobo en el primer pas: aprendre, però em sembla impossible fer-ho plenament en la realitat en què visc. Aquí es on entra la idea del voluntariat. El meu món és irreal, visc en una bombolla de comoditats i hipocresia, envoltada de gent que basa la seva vida en la imatge que dona al proïsme, preocupada per les trivialitats de la vida.

Passen hores i hores fent-se fotos i les pengen a Instagram, Snapchat o alguna de les innombrables xarxes socials que s'escapen del meu coneixement. Estan obsessionats amb si mateixos. Òbviament, m'hi incloc. És impossible viure en el món i no formar-ne part.

Però jo no vull viure així. Vull autenticitat, busco una realitat honesta, real i vulnerable. No puc aprendre convivint amb individus el disgust més gran dels quals és no arribar al seu pes ideal o no estar prou musculats o no rebre els 500 *likes* a Instagram com havien esperat. D'això, no en puc treure res de bo.

Per aquesta raó me'n vaig, per primera vegada, tres setmanes de voluntariat a Guatemala amb la fundació Nuestros Pequeños Hermanos. És una organització internacional amb llars repartides per tot Llatinoamèrica que acull infants orfes i abandonats. NPH actua com una família. Cobreix les necessitats d'aquests infants, els forma i sobretot els dona l'afecte que no han pogut rebre per part dels seus progenitors. Com a voluntària, el meu paper serà mostrar als nens i nenes que, tot i que hagin viscut experiències traumàtiques i horribles, hi ha un món di-

ferent darrere del seu. Vull ensenyar-los que és possible formar part d'una família unida, estructurada i que s'estimi. Viatjo a Guatemala amb la voluntat de fer-los creure que tot és possible, que poden ser capaços de viure una vida més que satisfactòria, envoltats d'amor i seguretat. Vull aportar el meu granet de sorra a la llar, als infants, als cuidadors... i sobretot vull aprendre d'ells, obrir la ment i deixar que canviïn el meu interior, la meua manera de veure les coses.

Soc conscient que la meua estada és breu, però la meua idea és integrar-m'hi completament, oblidar-me per un moment de la meua vida a Barcelona, dels meus estudis, de les meves preocupacions... D'aquesta manera, anheo involucrar-me, ajudar i aprendre tot el que em sigui possible.

Més informació: Nuestros Pequeños Hermanos, www.nph-spain.org.

CARLOTA LÓPEZ-GIL

18 anys

Lloc de procedència: Barcelona

ONG: Nuestros Pequeños Hermanos

Lloc de voluntariat: Aldea Cahualten a San Andrés Itzapa (Guatemala)

Temps d'estada: del 7 al 29 de juliol

Joan Boronat

«Et retornen amb escriu tot el

He acabat el Batxillerat. Sortosament he pogut superar les proves de Selectivitat per iniciar, el proper curs, a la Universitat Rovira i Virgili la carrera d'Educació Infantil, la meua vocació. D'aquí que m'hagi implicat sempre en les activitats que es fan a l'esplai de la parròquia de Sant Fructuós, a Tarragona, en matèria de tallers, excursions, gimcanes o jocs de pistes.

Això no obstant, no només em sento atreta per l'educació i la cura dels infants, sinó que de manera generosa col·laboro també al Club Vaixell de Tarragona. Fa un temps van fer una crida a la recerca de voluntaris. Allí exerceixo de monitora.

Aquest centre, a l'empara de la Fundació Sant Joaquim i Santa Anna —entitat d'orientació cristiana fundada l'any 1965—, té com a objectiu oferir experiències, dins de l'àmbit del lleure, per enriquir les relacions, les habilitats socials i l'autonomia de persones amb diversitat funcional. El Club Vaixell compta amb més de quaranta anys de «navegació» i afronta amb il·lusió la seva singladura.

MERITXELL GUTIÉRREZ COLL

17 anys

Lloc de procedència: Tarragona

ONG: Club Vaixell

Lloc de voluntariat: Banyoles (Girona)

Temps d'estada: primera setmana d'agost

AL VOLUNTARIAT

lidaritat

NPH

que els dones»

Va ser a partir del segon trimestre del 2016 quan, cada dissabte, vaig començar a anar al Club per prendre part de les activitats que s'hi duen a terme. També he de dir que em vaig estrenar com a monitora a les colònies que es van celebrar els dies 11 i 12 de març de l'any passat a Tamarit. Creiem en la importància del temps lliure perquè és on la persona s'educa, es relaciona, fa amics, viu experiències diferents...

Enguany, les colònies s'han programat per a la primera setmana d'agost. L'experiència viscuda va ser tan bona i agraïda que he decidit repetir i formar part de l'equip de cinc monitors en aquesta nova edició; passar-m'ho bé amb la dotzena i escaig de joves que s'hi han apuntat.

Els nois i noies que s'apunten del Club Vaixell oscil·len entre els 18 i els 21 anys. Alguns van amb cadires de rodes i d'altres estan mancats d'autonomia. En realitat, la diversitat funcional és molt variada. Certament, és molt gratificant tractar amb aquestes persones, per l'estimació que reps de la seva part; et retornen amb escreix tot el que els dones. Tan implicada estic en aquesta tasca que he aconseguit que fins i tot el meu xicot també s'hagi apuntat «a la causa».

Molts dels meus amics i companys em diuen que soc un cas aïllat i molt abnegada. La veritat és que no faig res més que marcar-me un objectiu, equiparable a altres joves que es proposen una fita en unes competicions, unes aficions o al gimnàs. Això sí, aquesta dedicació em ve donada per uns valors rebuts dels avis i els pares, i en els quals crec i practico.

Més informació: Club Vaixell, www.clubvaixell.org.

«Quan ets allà has de trobar el temps per parar, reflexionar i escoltar-te»

Aquest estiu, concretament durant el mes d'agost, faré experiència de voluntariat internacional amb els salesians d'Amparaes, al Perú. La veritat és que em fa molta il·lusió tornar-hi, ja que fa dos estius vaig fer una altra a experiència a la casa-llar de les salesianes d'Andahuaylas, al mateix país. Allà hi vaig ser dos mesos, un dels quals amb una altra voluntària de VOLS.

Enguany hi vaig acompanyada de dos voluntaris més: un que, per primer cop, fa aquest tipus d'experiència i un altre que, l'any passat, va estar de voluntari a Etiòpia.

Anem a la *casita* que tenen els salesians, on viuen nens i nenes de diferents edats durant tot l'any. Les tasques que desenvoluparem consisteixen bàsicament a participar de les activitats que es duen a terme a la casa, com l'oratori, reforçar les hores d'estudi dels infants, participar en les tasques de casa i preparar algunes activitats lúdiques.

M'agrada implicar-me en aquest tipus de voluntariat perquè em permet dedicar part del meu temps de vacances a treballar amb nens i nenes i, a més, conèixer una cultura diferent.

Des de fa anys que estic implicada en diversos projectes de voluntariat amb els salesians. He estat en un esplai educant en el lleure infants del meu barri. He descobert en el lleure un espai on l'infant pot créixer, aprendre i desenvolupar-se amb llibertat. A través del joc es poden treballar molts valors i hàbits. I poder ajudar en aquest camí de l'infant, personalment, em realitza.

Crec que aquesta experiència a Amparaes em serà molt enriquidora. Em permetrà conèixer un nou projecte, noves persones, noves històries i realitats, les quals a vegades suposaran un trencament amb els meus esquemes. Quan ets allà has de trobar el temps per parar, reflexionar, escoltar-te i ser esponja de tot allò que tens al voltant. Aprens a viure d'una manera diferent, des de la senzillesa, sense la necessitat dels luxes que veiem tan necessaris en el nostre dia a dia. Aquesta experiència també m'ajuda a continuar creixent com a persona i continuar creient que un món millor és possible si tots aportem el nostre petit granet de sorra. Només cal creure en la força que té allò que ens mou des del més profund dels nostres cors i de les nostres creences.

És molt enriquidor i una experiència inoblidable, tot i que la nostra veritable tasca és un cop tornem a casa. La sensibilització que farem amb el nostre entorn més proper: la família, l'escola, l'esplai i els amics... Aquí és on comença la nova aventura, compartint i fent créixer la llavor del voluntariat.

Més informació: VOLS, www.ongvols.org.

VOLS

ARANTXA COMAMALA HIDALGO

27 anys

Lloc de procedència: Barcelona

ONG: VOLS

Lloc de voluntariat: Amparaes (Perú)

Temps d'estada: 28 de juliol al 3 de setembre